

עפ"א 18877/09/15 - יעקב בן יששכר נגד עיריית תל-אביב-יפו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 18877-09-15 בן יששכר(אסיר) נ' עיריית תל-אביב-יפו
תיק חיצוני: 01-11096/10

בפני כבוד השופטת גיליה רביד
מערערים
נגד
משיבים
יעקב בן יששכר (אסיר)
עיריית תל-אביב-יפו
ע"י עו"ד אתי לוי

פסק דין

1. המערער משיג על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים מיום 8.9.15 (כב' השופט אביים ברקאי) בתיק 01-11096/10 שלפיה נדחתה בקשתו לעיכוב ביצוע של צו הריסה שהוטל עליו בתאריך 3.5.15 כחלק מגזר הדין שניתן כנגדו בתיק זה. המערער מלין בנוסף על חיובו וחיוב בתו (מבקשת 2 בבקשה) לשלם ביחד ולחוד הוצאות משפט בסך של 2,000 ₪.

2. אין חולק כי גזר הדין נגד הנאשם ניתן לאחר הליך הוכחות ממושך שהתנהל בבית המשפט לעניינים מקומיים. ערעורים שהגיש הנאשם על הכרעת הדין וגזר הדין נדחו הן בבית המשפט המחוזי (עפ"א 15-05-16281) והן בבית המשפט העליון (ע"פ 4575/15). גם בקשות שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי והעליון לעיכוב ביצוע צו ההריסה נדחו.

למרות שמדובר בגזר דין חלוט, ולמרות שהערכאות השונות לא נעתרו לעיכוב ביצוע גזר הדין, פנה המבקש בתאריך 25.8.15 לבית המשפט לעניינים מקומיים בבקשה נוספת, חדשה, לעיכוב ביצוע צו ההריסה בנימוק שהוא מתעתד להגיש בקשה להיתר בנייה בהתייחס לבנייה שבגינה הורשע. בקשה זו נדחתה כאמור על ידי כב' השופט ברקאי - ומכאן הערעור הנוכחי.

3. יצוין, כי בין לבין, במסגרת התיק הנוכחי, ניתנה החלטת ביניים על ידי כב' השופט בני שגיא שבמסגרתה דחה את בקשת המערער לעכב ארעית את ביצוע צו ההריסה ואולם הורה על עיכוב תשלום הוצאות המשפט.

4. ואלה טענות המערער בקצרה:

4.1. שגה בית המשפט בכך שהטיל הוצאות על בתו שכלל איננה חתומה על הבקשה שהוגשה בשמו. המערער הסביר, שהבקשה הוגשה על ידי חברתו כרמית אריאל אשר חתמה עליה במקומו בהינתן

שהוא היה אסיר באותה עת.

- 4.2 שגה בית המשפט בכך שהתעלם מאישור מהנדס שצורף לבקשה לפיו המהנדס שוקד על הכנת תוכניות לצורך הגשת בקשה להיתר בנייה שבהתייחס לנכס שלגביו הוצא צו ההריסה.
- 4.3 שגה בית המשפט בכך שהתעלם מהחלטת כב' השופטת קוברסקי שקבעה שיש לבדוק את טענות המערער. במקום זאת הועבר התיק שוב להחלטתו של המותב הקודם שדן בתיק במקום למותב חדש
- 4.4 שגה בית המשפט בכך שהתעלם מפסק דין אחר שניתן בעניינו שלא אחר המתגורר בסמיכות לו (משפחת שאיו) ששם, למרות צו הריסה שהוצא, ניתן אישור בית המשפט להוציא היתר בנייה.
- 4.5 בית המשפט שגה בכך שלא קבע דיון בבקשה בנוכחות המהנדס ושאר הצדדים ונתן החלטתו על סמך כתבי טענות גרידא.

5. וכך השיבה ב"כ המשיבה:

- 5.1 ב"כ המשיבה הסבירה כי מעטים הם התיקים בבית המשפט לעניינים מקומיים שהעסיקו את המערכת כה רבות כתיק זה, שבו לא היה הליך או סעד שהמערער לא ניסה לנצל, תוך הגשת בקשות אינספור. היה בהחלט מקום לחייב בהוצאות בגין הבקשה הנוכחית שהיא בקשת סרק שהוגשה במודע שלא כדין, ושלא על פי הכללים והתקנות.
- 5.2 אשר לטענת הנאשם שלא היה מקום להשית הוצאות על בתו, טענה המשיבה שבתו של המערער לא רק מופיעה בכותרת הבקשה אלא הבקשה מנוסחת בעצם מפיה. היא הייתה מעורבת בהליך ואף העידה בו. בכל מקרה, מאחר שההוצאות הוטלו "ביחד ולחוד", אין מניעה שהמערער ישלם.
- 5.3 לטענת המשיבה, אין ממש במכתבו של מתכנן השלד מאמון זידאן שצורף לבקשה. לא זו בלבד שלא ברור כלל אם מדובר במי שהוא מהנדס בהכשרתו, אך גם בהנחה שכן, לא עולה ממכתבו שהבקשה להיתר היא מגובשת ועתידה להיות מוגשת בקרוב, אלא בסך הכל כתוב בו שבתו של המערער פנתה אליו וכי הוא מבקש אורכה של 6 חודשים כדי להכין תוכנית.
- בהינתן שבמשך כל השנים שבהם נמשך ההליך בערכאותיו השונות לא נעשה מטעם המערער דבר לצורך השגת היתר בנייה, הרי שלא ניתן להתייחס ברצינות למכתב ו/או לכוונותיו של המערער.
- 5.4 בהתייחס להחלטת השופטת קוברסקי הסבירה המשיבה כי הבקשה הובאה בפנייה בהיותה שופטת תורנית בתקופת הפגרה. מאחר שלא הייתה הגורם המטפל הבקי בתיק, הורתה להביא את התיק בפני השופט הנוגע בדבר ובינתיים עיכבה את ביצוע צו ההריסה כדי שלא לגרום לנזק בלתי הפיך. מעבר לכך היא לא קבעה דבר לגופו של עניין, וגם לא הורתה לבדוק את טענותיו של המערער.
- 5.5 אין כל פסול בכך שהשופט ברקאי נתן החלטה בלא לקיים דיון בנוכחות הצדדים שכן הוא לא היה חייב

לעשות כן. מדובר בהחלטה ארוכה ומנומקת שבמסגרתה ניתנה התייחסות לכל טענות המערער ואין מקום להתערב בה.

6. דין ומסקנות:

6.1 אומר כבר בהתחלה כי לאחר עיון בתיק ושמיעת טענות הצדדים מסקנתי היא שלעניין צו ההריסה דין הערעור להידחות. ככל שהדבר מתייחס לפסיקת ההוצאות אתערב במידה מסוימת בהחלטת בית משפט קמא, הכול כפי שיפורט וינומק להלן:

6.2 צדק בית משפט קמא בקובעו שככלל אין מקום לעכב גזר דין חלוט במיוחד לאור קביעות ספציפיות שניתנו על ידי בית המשפט המחוזי ובית המשפט העליון בנושא צו ההריסה. ככלל, אין מקום להגשת בקשות חדשות החוזרות על נושאים ועניינים שכבר נדונו והוכרעו. התנהלות כזו אינה עולה בקנה אחד עם כלל "סופיות הדין" והיא מהווה ניצול לרעה של ההליך המשפטי.

6.3 בית משפט קמא לא התעלם מכך שחוק התכנון והבנייה מאפשר באופן חריג להאריך מועד לביצוע צו, ואולם הדגיש, כי בעניין זה נקבעו תקנות מפורטות המתייחסות לדרך שבה יש לנקוט ובעיקר לפרטים ולנתונים שיש לציין בבקשה כתנאי להגשתה, וזאת בכדי למנוע הגשת בקשות סרק. במקרה שלנו, כפי שצוין בבקשה עצמה, המערער היה ער לכך היה שהבקשה אינה עומדת בדרישת התקנות וכי לא התמלאו התנאים המצדיקים את הגשתה, ובכל זאת בחר להגיש. בית המשפט פרט בעניין זה שהבקשה לא נחתמה על ידי המבקשים עצמם, לא צורף לה תצהיר של המבקשים, לא צורף תצהיר של איש מקצוע, ולא ניתן פירוט נדרש והכרחי בדבר ההליכים המנהליים והמשפטיים, לרבות פירוט של בקשות קודמות להארכות מועד כדרישת תקנות התכנון ובנייה. בית המשפט הדגיש שלא מדובר בסטייה מזערית מהוראת התקנות אלא התעלמות מוחלטת משורה של פרטים ועובדות אשר חובה להגישן.

בית המשפט לא התעלם ממכתבו של "מתכנן השלד" שצורף לבקשה והתייחס אליו בהרחבה. הוא פרט ונימק מדוע לא ניתן להתייחס למכתב כאינדיקציה לכך שהיתר הבנייה נמצא "בהישג יד מיידי" כדרישת החוק והפסיקה. לא מצאתי כי נפלה שגגה במסקנותיו וכי יש הצדקה להתערב בהן.

6.4 אין ממש בטרונייתו של המערער על כך שהבקשה הועברה לכב' השופט ברקאי ולא נותרה בטיפול של השופטת קוברסקי. למערער אין זכות קנויה לבחור את המותב שידון בעניינו. המערער בחר להגיש את הבקשה בתקופת פגרת בתי המשפט ולכן הבקשה לא הגיעה (כפי שהייתה אמורה להגיע על פי סדר העבודה הרגיל) לשופט שדן בתיק, אלא הועברה לטיפול של השופטת התורנית. זו הורתה בצדק על העברת הבקשה למותב שמטפל בתיק ובקי ברזיו, ובינתיים, על מנת לשמור על הסטטוס קוו, הורתה בצו ארעי על עיכוב ביצוע צו ההריסה. אין בהחלטה זו כדי לחייב ו/או לקבוע מסמרות להבא. עצם טרונייתו של המערער בנושא זה היא יותר מתמוהה.

6.5 לא הייתה חובה לקיים לגבי הבקשה דיון בנוכחות הצדדים ו/או לזמן את המהנדס. למעשה ניתן היה לדחות את הבקשה על הסף מאחר שהיא הוגשה שלא בהתאם לדין ולדרישת התקנות. למרות זאת, למעלה מן הצורך, ניתנה על ידי בית משפט קמא החלטה מפורטת ומנומקת. אין סיבה והצדקה שבדין להתערב בהחלטה זו.

6.6 אין מקום להתייחס לטענת המערער כאילו הוא מופלה לרעה לעומת אנשים אחרים, שבקשות דומות שהגישו לעיכוב ביצוע צו הריסה התקבלו לכאורה. לא זו בלבד שנושא זה לא נטען ולא בורר בפני בית משפט קמא, אלא שלא הונחה לפני כל תשתית עובדתית שמכוחה ניתן לדעת מה היו הנסיבות באותן מקרים אחרים. מעצם העובדה שמתקבלות החלטות שונות במקרים שונים, אין כדי להצביע על הפליה פסולה.

6.7 כמו כן אין סיבה והצדקה להתערב בהוצאות המשפט שפסק בית משפט קמא. סכום ההוצאות כשלעצמו אינו חורג מאמות המידה המקובלות. כמו כן לא ניתן לומר שפסיקת ההוצאות אינה מוצדקת במקרה שלנו, על רקע הנסיבות שפורטו בהחלטת בית משפט קמא ועל רקע התנהלות המערער לאורך ההליך בדרך של הגשת בקשות בהיקף חריג שהוסיפו על הוצאות הצד השני. המערער הגיש את הבקשה הנוכחית בודעו שהיא חורגת מן הדין ולכן סיכוייה להתקבל אפסיים. הגשת בקשות סרק הגורמות להוצאות עבור הצד השני ולהטרחתו לשווא, עשויות ככלל להצדיק הטלת הוצאות משפט.

ההתערבות היחידה שאני רואה לעשות בהחלטה - וגם זאת מחמת הספק - היא בכך שאפטור את בתו של המערער מחובת התשלום. אומנם הבקשה מנוסחת כאילו מפיה של משיבה 2 (שגם הייתה זו שפנתה למתכנן השלד ואף גילתה מעורבות בהליך הפלילי) ואולם הבקשה אינה חתומה על ידי אלא על ידי גב' כרמית אריאל בשם המערער בלבד. קיים לכאורה ספק עד כמה משיבה 2 אכן נטלה חלק בניסוח הבקשה או עמדה מאחוריה, מה עוד שמדובר בבחורה צעירה שזה לאחרונה השתחררה מצה"ל. בנסיבות אלה אני מחליטה שהוצאות המשפט שנפסקו בהחלטת בית משפט קמא יחולו על המערער לבדו.

המזכירות תשגר עותק פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ז' אדר ב' תשע"ו, 17 מרץ 2016, בהעדר הצדדים.